

Volkskrant, 11 oktober 2004

Van onze verslaggeefster Janny Groen

DEN HAAG - Een flagrante schending van de scheiding tussen kerk en staat. Zo typeren vertegenwoordigers van diverse islamitische organisaties zaterdag het voorstel van minister Verdonk voor Integratie om buitenlandse imams te laten testen op hun kennis van de Koran

Ook Verdonks partijgenoot en voormalig minister van Binnenlandse Zaken Hans Dijkstal en Cees Schuyt, lid van de Wetenschappelijke Raad voor het Regeringsbeleid, hekelen de 'verregaande bemoeienis' van de minister met religieuze zaken.

Dijkstal en Schuyt waren sprekers op het congres **'De grondwet en de ruimte voor godsdienstbeleving'** dat door de Ahmadiyya-beweging was georganiseerd.

Ahmadiyya-voorzitter Hikmat Mahawat Khan ziet het voorstel van Verdonk, dat ze lanceerde tijdens haar bezoek aan Turkije, 'als het zoveelste bewijs dat de minister een verkapte strijd voert tegen de islam'.

Zij is daartoe zelfs bereid een inbreuk te maken op het beginsel van de scheiding kerk en staat, zegt hij.

Mehmet Kaplan, vice-voorzitter van de Sji'ietische Raad, zet vraagtekens bij Verdonks adviseurs. 'Wie heeft haar zo'n idee ingefluisterd? En waar moet zo'n test uit bestaan? Gaat Nederland ons voorschrijven hoe de imams de koran moeten interpreteren? En komen er verschillende testen voor soennieten, sji'ieten, alevieten, ahmadiyya's?'

Volgens Schuyt raakt Verdonk met haar voorstel 'het hart van de godsdienstvrijheid'. 'Zo'n test brengt ons terug naar de 16de en 17de eeuw, toen werd getwist om de juiste interpretatie van de bijbel. Dat heeft tot godsdienstoorlogen geleid. De regering moet zich hier niet mee bemoeien.' Ook Dijkstal wijst elke bemoeienis op godsdienstig terrein resoluut af. Wel ziet hij brood in 'bijscholing op maatschappelijk vlak'.

'Imams zijn de voorgangers van de gemeenschap. Als Verdonk samen met Diyanet (het Turkse ministerie van Godsdienstzaken) de imams, bovenop de al verlangde inburgeringscursus, specifieke zaken wil bijbrengen die van belang zijn voor het goed functioneren in Nederland, is dat alleen maar toe te juichen', zegt hij.

Bij moslims groeit het gevoel dat de Nederlandse regering de neiging heeft zich met de islam te bemoeien dat steeds minder goed kan onderdrukken.

'We weten niet of Nederland problemen heeft met de islam, met moslims, of met beide. In elk geval zijn we met elkaar zo diep gevallen, dat we nu al discussiëren over de inperking van grondrechten', merkt Khan op bij de opening van het congres.

Vrijheid van godsdienst is verankerd in de grondwet. Maar, zo zegt de ene spreker na de andere, de signalen dat de islam in Nederland nauwelijks wordt geduld, zijn talrijk.

Vanuit het parlement worden pogingen ondernomen de islamitische scholen te verbieden. Het debat over het dragen van hoofddoekjes voor de klas, in de horeca, bij de politie en de rechterlijke macht, laait steeds weer op. De bouw van moskeeën wordt voortdurend gefrustreerd. De Haagse Hogeschool geeft moslims geen specifieke ruimte om te bidden.

Toch mondt het congres niet uit in een litanie van klachten. 'Zijn moslims niet voortdurend verontwaardigd en eisen we niet te veel?', reageert een 'ongehoofd-doekte' moslima.

Ze somt op: een uurtje extra vrij op vrijdag om te bidden, een eigen bidruimte op een openbare school, een hoofddoek in de rechtszaal. Wat moslims volgens haar moeten leren, is dat religie achter de voordeur dient te blijven, omdat het iets is tussen het individu en God.

Derwisj Maddoe van de Nederlandse Moslimraad zegt dat de moslims zelf ook verantwoordelijkheid dragen.

'Moskeeën zijn soms religieuze bunkers in de wijk.' Dat moet veranderen, vindt hij. En dat moeten moslims zelf doen.